

Rodzice i nauczyciele - wspólne rozwijanie edukacji wielojęzycznej i wielokulturowej

Dlaczego warto RAZEM rozwijać edukację wielojęzyczną i wielokulturową?

Badania naukowe wykazały, że:

- 1 wielojęzyczność rozwija się lepiej, kiedy wszystkie języki dziecka są wykorzystywane oraz kiedy umożliwia się dziecku poznanie i tworzenie związku pomiędzy nimi;
- 2 jest ważne, żeby rodzice w komunikacji z dzieckiem stosowali ich własny(e) język(i) oraz by nauczyciele wykorzystywali języki ojczyste uczniów po to, aby pomóc dzieciom dostrzec związek pomiędzy językami, które występują w ich środowisku;
- 3 dzieci chętniej angażują się w naukę języków w szkole, jeśli ich język ojczysty jest uznawany i szanowany w takiej formie, w jakiej dziecko posługuje się nim w swoim środowisku rodzinnym;
- 4 wykorzystanie i docenienie języków oraz przynależności kulturowej dzieci ułatwia budowanie pewności siebie oraz poczucia własnej wartości, które są niezbędnymi składnikami sukcesu w szkole;
- 5 uczestnictwo rodziców w zajęciach szkolnych pozwala stworzyć pomiędzy szkołą i rodzicami relację opartą na zaufaniu oraz pomaga dzieciom lepiej zaangażować się w naukę.

Rodzice, nauczyciele i dzieci razem odkrywają muzykę i tańce świata. Takie zajęcia pomagają budować współpracę pomiędzy szkołą i rodzinami uczniów (Escola Pia de Catalunya, Hiszpania).

Babcia jednego z uczniów śpiewa piosenkę w dialekcie prowansalskim (Przedszkole La Serinette, Tulon, Francja).

parents.ecml.at

Rodzice i nauczyciele mogą wspólnie rozwijać edukację wielojęzyczną i wielokulturową

Jakie zajęcia można prowadzić z dziećmi?

Rodzice – bądźcie pewni – nie musicie znać perfekcyjnie języka nauczania, aby uczestniczyć w życiu szkoły: obrazy, mimika i gesty również mogą być środkiem komunikacji.

Nauczyciele, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni z edukacji wielojęzycznej i wielokulturowej mogą pomóc Wam przygotować ciekawe zajęcia. Nawet, jeśli znacie tylko jeden język, nadal możecie się nim podzielić poprzez akcent, sposób mówienia czy też umiejętności kulinarne, artystyczne lub zawodowe. Różnorodność jest wszędzie! Rozbudzanie zainteresowania innością jest bardzo ważne w procesie poznania i zrozumienia świata.

Jeśli myślicie, że programy szkolne są już teraz zbyt obciążające dla dzieci zapewniamy, że zajęcia z wielojęzyczności i wielokulturowości nie będą dodatkowym ciężarem a doskonałym uzupełnieniem przyswajanej wiedzy i kompetencji, których rozwój i tak jest przewidziany w programach nauczania. Takie zajęcia rozwijają zdolności, które ułatwiają naukę języków (zarówno języka nauczania jak i języków obcych), literatury, historii, geografii czy sztuki. Pomagają również rozwijać umiejętności, które przydają się w wielu dziedzinach np. stawianie hipotez i pytań, porównywanie, odkrywanie reguł i zasad.

Edukacja wielojęzyczna i wielokulturowa przygotowuje dzieci do funkcjonowania w międzykulturowym świecie. Taka edukacja przyczynia się do kształtowania bardziej sprawiedliwego, harmonijnego i solidarnego świata.

Kwiat złożony z powitania „Dzień dobry” w różnych językach. Projekt ten został zrealizowany w jednej ze świetlic socjalnych i miał na celu umożliwić mieszkańcom lepsze poznanie ich własnej dzielnicy, jej pejzażu językowego i kulturowego (Awinion, Francja).

parents.ecml.at

Jeśli chcą Państwo dowiedzieć się więcej o projekcie CARAP PARENTS zapraszamy na stronę: <http://parents.ecml.at>

Rosyjskojęzyczna mama zachęca przedszkolaki do zapoznania się z językiem rosyjskim. Takie zajęcia pozwalają uwrażliwić dzieci na inne dźwięki i różnorodność językową (szkoła La Serinette, Tulon, Francja)

OSOBY, Z KTÓRYMI MOŻNA SKONTAKTOWAĆ SIĘ W EUROPIE:

Philippe Blanchet (Francja), Damien Boisset (Francja), Stéphanie Clerc (koordynatorka, Francja), Anna Maria Curci (Włochy), Katarzyna Cybulska (Polska), Barbara Day (Dania), Viktoria Dimitrova (Bułgaria), Gaid Evenou (Francja), Maia Feldman (Dania), Arantxa Garcia de Sola (Hiszpania), Brigitte Gerber (Szwajcaria), Dagmar Gilly (Austria), Carmen González André (Katalonia, Hiszpania), Kristine Grigoryan (Armenia), Déirdre Kirwan (Irlandia), Lora Koleva (Bułgaria), Janko Korošec (Słowenia), Natasa Korošec (Słowenia), Georgia Kouma (Cypr), Arja Krauchenberg (Austria), Adena Kulukčija (Bośnia i Hercegowina), Fabio Leoni (Szwajcaria), Rodica Mighiu (Rumunia), Kęstutis Mikolajūnas (Litwa), Argyro Mourtzidou (Grecja), Honoratte Muhanzi Kashale (Norwegia), Laila Nutti (Norwegia), Jaume Pallarols i Rusca (Katalonia, Hiszpania), Xavier Pascual Calvo (Katalonia, Hiszpania), Vanja Rakočević (Czarnogóra), Claude Richerme-Manchet (Francja), Josep Roig (Andora), Zane Romanova (Łotwa), Eszter Salamon (Węgry), Maria Sastre Padró (Islandia), Riet Steffann (Holandia), Ana Susek (Polska), Rosanne Talbot (Malta), Johannes Theiner (Austria), Karmen Trasberg (Estonia), Denaida Trungu Samarxhiu (Albania), Mona Helena Von Schantz (Szwecja), Andrea Young (Francja), Elisabeth Zurbruggen (Szwajcaria).